

погрѣшно дѣржали, было чисто заблужденіе! Нынѣ сѧ мѣчимѣ и усилавамѣ, грыжимѣ сѧ и промышла-
вамѣ за нашъ-тѣ, и за наше-то домородїе бѣдущ-
ность, а Богъ само сѧ малкій-атѣ прѣстѣ побутне,
и нынѣ сме сѧ сичкѣ-тѣ мѣдрость и прозорливо-
сть посрамени! Но при сичко това пакъ въсѣ подобрѣ ис-
паднало, нежели що сме сѧ нынѣ надѣяли! И єдва тога
ва видимѣ, какъ въ излишна была толкава грыжливо-
сть наша. Колко пѣти сме жалостни слези ронили, ко-
гда нынѣ тешка некола отъ сѣкою странѣ притисна-
ла была. Но тоа въ страхѣ были излишнѣ; тыл
слези сѧ могли да изостанатъ; защо сѧ Богъ по-
добрѣ старалъ за насъ, нежели що сме нынѣ были
въ состояніи да сѧ стараемъ. И єдва послѣ неколко
время, послѣ толкова години проглѣдамѣ и осведочи-
мѣ сѧ, какъ въ Негова-та мѣдрость на найдобѣрѣ
начинъ сѧ расположила и поступила. И това
осведоченіе нека ни бѣде доволенъ свидѣтель и за-
онова, що за сего още не увиждамѣ и не разумѣ-
вамѣ.

Зато, дайте людїе и братїе на тоа отецъ ДУХО-
ВНЫЙ, на томъ, кой-то въ безконечно премѣдѣрѣ Богъ
плъно наше покѣреніе да поклонимѣ, и да сичкѣ-
тѣ си надеждѧ безусловно на Его возложимѣ; за-
що само Той знаетъ сокрышенно, що въ за насъ най-
добро! И никой други оскенъ Его єдного неможе
така быстро да прозре, и сичкѣ-тѣ бѣдущность да
предвиди, — Неговы-атѣ вѣкъ неможемѣ да мѣримѣ
по дни-те и години-те, затѣто въ за Его сичко се-
гашность, а тамъ безконечна сегашность называва-
са вѣчность. Кажбѣ-то на сички-те сѫдины свѣт-
ски отъ Его въ смотрано! Таа играчка на безчи-